

גליון הכנה לדפוס מספר

"חשב האפר"

אשר חיבר הרה"ג החסיד המקובל
וצדיק המפורסם איש אלקים בצניא
קדישא אספקלריא המאירה מורה
צדק לעדתו צנא מלא ספרא ולו
עשר מעלות במדות ישראל ותק
ועושה חסד מוה פנחס אריה זצ"ל
אג"ד דק' טורקא

דווארט קומי אורי

ז

בצהשי"ת

חשב האפר

פרשת תרומה שנת תשפ"א גליון י"ט

פרשת תרומה

השפלות באים אל האחדות, וזהו
ופניהם איש אל אחיו והבן:

ועשית כפרת זהב טהור (כה, טו) ע"ד שאמרו
בגמ' (בב"ב י) גדולה צדקה שמקרבת את
הגאולה, רק שצריך האדם לראות
שתהי' הצדקה עם ממון יושר ולא
הגזול והנה כפרת בא"ת ב"ש אותיות
גואל, ורומז בפסו' כאשר תרצה לתקן
שיבא הגואל תוכל לפעול ע"י זהב
שהוא נתינת הצדקה אך שיהי' טהור
והבן:

ועשית שנים כרובים זהב מקשה תעשה
אותם משני קצות הכפורת (כה, יח) כי
באורייתא ברא קוב"ה עלמא כמבואר
בס' יצירה שע"י כלליות כ"ב אתון
דאורייתא נברא כל הנבראים, ומבואר
שם כי ע"י י"ב פשוטות נבראו חדשי
השנה ואיברי האדם, וצריך האדם לתקן
איבריו ושנותיו ע"י תיקון האותיות
בשרשם, והנה י"ב פשוטות עולים
האותיות תמ"ה ע"ד שבארנו במ"א, והוא
עצמו בחי' מקשה שגי' כנ"ל, ואמרנו עם
זה כי המן שמח שנפל הגורל על חודש
אדר שמת בו משה כי חודש אדר נברא
באות ק' שרומז לסט"א ובצירוף אותיות
משה שהוא גי' אותיות הנשארים מי"ב
פשוטות אז ביחד גימ' תמ"ה, וזהו רומז
בפיוט תמ"ה הלשון לרפותה ממלאכת
והבן, ואחר שראה כי הי' מיתת משה
בחדש אדר שמח כי עלה בדעתו שיהי'
התגברות לאות קוף כנ"ל, ולכן אמר כאן
שצריך האדם לתקן כל בחי' הכ"ב

ר"ל תפעול כן שהמזלות נשאר בדאים,
ואם לא כאשר ח"ו תפרוש מן לימוד
התורה אז יסורו ממנו ואז לא תהי'
למעלה מן המזל רק תחת המזל והבן:

עוד אפשר לומר ועשית בדי עצי שיטים
כי יש ד' בחי' באדם שכליות, טבעיות,
יסודית, מקרית, ור"ת שלהם שטים,
והאדם צריך לתקן כל בחי' אלו, וע"י
היחוד שמיחד את הבורא וממליך אותו
בכל העולמות, אז תוכל לעשות עצה
בד' מדרגות הנ"ל, וזהו ועשית בדים ב"ד
רומז ליחודים ע"ד בד בכד, דבר העולה
בד בכד ובזוה"ק מפרש ג"כ בד יחודאי
מיחדא לקדושה, וע"י יחודים תפעול
לעשות עצה בשטים היינו ד' בחי'
האלה, ומסיים הפסוק וצפית אותם זהב
היינו ע"י התורה הקדושה הנק' זהב
כנזכר.

והיה הכרובים פורשי כנפים למעלה
סוככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש
אל אחיו (שמות, כה ב), כי כרובים רומז לענוה
כמו שאמרו בגמ' מאי כרובים אנפי
זוטרי ור"ל ע"י ענוה תפעול שתבא
למדריגת אהבה ויראה שנק' כנפיים,
כאמור בזוה"ק אורייתא בלא דחילו
ורחימו לא פרחת לעילא והבן. גם ע"י
ענוה תוכל לפעול סוככים בכנפיהם על
הכפרת ע"ד שאמרו (בגמ') (מדרש רבה נח לח,

ו שאפילו ישראל עובדים ע"ז ושלוש
ביניהם אין מדה"ד שולט ביניהם
ותכפרו עונותיהם, וזהו על הכפרת
מלשון כפרת עון. ואח"כ מפרש כי ע"י

ועשית בדי עצי שיטים וצפית אותם זהב
והבאת את הבדים בטבעות על צלעות
הארון לשאת את הארון בהם בטבעות
הארון יהיו הבדים לא יסורו ממנו (כה, יג -
טו), דהנה אמרו בגמ' (שבת קנו) אין מזל
לישראל, והובא מעשה דשמואל
ואבלט. דאמר אי בר ישראל הוא אזיל
ואתי דאין מזל לישראל נמצא אף שח"ו
המזל מורה רעה על ישראל עב"ז פ"י
שהוא דבוק בתורה הקדושה אין המזל
פועל כלל ונמצא שהי' הוראת כזב, וזה
מפיר אותיות בדים כי המזלות נקראים
בדים מלשון בדותא וכזב, והנה אפשר
לכנות המזלות בשם שטים, כי המה
נותנים בשוטה ובשוורה כפי מערכה
שלהם שהוקבעו ואין יוצאים מן
השיטה, וזהו ועשית בדי עצי שיטים
מה שהמזלות יועצים תפעול שיהיה
הענינים בדים וכזבים, ע"י מה תוכל
לפעול זה וצפית אותם זהב ר"ל ע"י
התורה, כי התורה נקרא זה"ב שמתחלת
בב' ויש בה ה' ספרים וגם נחלקת לז'
ספרי' ע"ש חצבה עמודי' שבעה,
ומפרש אח"כ והבאת את הבדים ר"ל
ע"ז תפעול שיהי' המזלות בדאי',
בטבעות על צלעות הארון ע"י
שהטבעות שהם שית עזקאן דקנה
שמוציאים קול התורה ותפילה, וזהו
בטבעות על צלעות הארון הוא רומז
לתורה ומפרש אח"כ בטבעות הארון
יהי' הבדים ר"ל אם תאחוז בלימוד
התורה והקול קול יעקב, אז יהי' הבדים

אותיות, וידוע שבכל אות יש בחי' הוי' ע"כ יהי' ביחיד כ"ב הויות, והנה כרובים זהב גימ' י"א הויות, וזהו ועשית שנים כרובים זהב ר"ל לתקן ב"פ י"א הויות שהוא בחי' פורים ר"ל ב"פ כי פור גימ' י"א הויות, ואז תעשה תיקון לבחי' הסט"א ותעשה צירוף אותיות משה לאות קוף, וזהו מקש"ה תעשה ואז תבא הגאולה מ"ב בחי' כי לע"ע לא הי' רק הגאולה בשלימות אחר שלא הי' רק מצד הרחמים והחסד וכאשר יהי' תיקון הכל, אז תהי' הגאולה בהסכמת בחי' הדין ג"כ, וזהו משני קצות ר"ל מב' צדדים יהי' הכפרת הגואל כמבואר והבן:

עשר אמות אורך הקשר (כו, טו - לו, כא) ע"פ מאמרנו במ"א שעיקר הכל לתקן בחי' ג' יסודת שהם ג' אמות אמ"ש שהם נגד ג' אבהן כידוע, והנה ג' יסודת אלו הם אש מים רוח גי' תר"ה, וכאשר האדם מתקן זה ממילא יוכל לעשות הארה בכל העשר ספירות, והנה בגמ' אמרו (שבת לו) גחלים שעממו, והוא מלשון להבה והארה וזהו ירמוז כאן עשר, ר"ל העשר ספירות אמות יוכל להאיר ע"י אורך לשון תעלה ארוכה ר"ל כאשר האדם מרפא ומתקן ג' יסודות האלה הם גי' הקרש תר"ה כנ"ל והבן, גם בבחי' הקרש מרומז בחי' הסט"א ה"ר היינו בחי' הד' מלכיות והם מכונים בשם ק"ש כאמור בית עשו לק"ש והבן, וזהו ה"ר ק"ש אותיות הקרש:

והאמה מזה והאמה מזה בעודך (כו, יא) דהנה בשתי בחי' צריך האדם לעבוד את הבורא ית"ש היינו ע"י בחי' אהבה וע"י בחינת יראה, וע"י איזה עובדא יוכל האדם להאיר ב' בחי' האלה ע"י ענוה כאמרו אצלינו במ"א, וענוה הוא כענין שאמרו בגמ' (ראש השנה יז א.) עובר על פשע לשארית נחלתו למי שמשים עצמו כשירים, שזה דרך העניו שדומה בעיניו שהוא דבר שפל ונפסד ודומה

לכשירים שאין בהם חפץ, וזהו יאמר כאן לרמוז כי ידוע דמדות אהבה הוא מסיטרא דימינא ומדת יראה הוא מסיטרא דשמאלא, ולכן אמר כאן והאמה מזה ר"ל הארה מצד זה שהוא מצד ימין שהוא הארה לבחי' אהבה, והאמה מזה רמוז גם כן הארה מצד השני שהוא בחי' יראה, באים לאדם בעודך כאשר הוא משים א"ע כשירים ודבר העודף והבן וד' ישמני מעושי רצונו, ואח"ז אמר עוד באורך יריעות האוהל, ע"י בחי' זו שישים א"ע כשירים יבא לתקן במה שקלקל והרע בבחי' האהל שהוא בחי' היחוד שר"ת ה'ן ל'ד אל'קין ה'שמים, וזהו באורך מלשון ארוכה ומרפא ליריעות האהל להדברים שהרע להם בבחי' היחוד שנקרא אהל כאמור וגם מלשון (איוב כט, א) בהלו נרו עלי ראשי והבן:

לכל כלי המשכן בכל עבודותו (כו, יט) כי ידוע שהניצוצים נפלו בשבירה בעת הבריאה וזהו נקרא בלשון חכמים שבירת הכלים, וזה מוטל עלינו לתקן להעלות הנצוצות ע"י התשוקה שאנו משתוקקים לדבק א"ע באור פני מלך חיים עי"ז אנחנו מעלים נציצות האלה, וזהו ירמוז כאשר חפץ ד' לעשות לעצמו משכן בתחתוני' היינו בעת שעלה ברצונו הפשוט לברוא העולמות בגין דישתומדעון לי' ואז נעשה כליון בכלים, וזהו לכל מלשון כליון כלי המשכן היינו שנעשה כליון והפסד בכלים שחפץ ד' להיות לו בהם משכן, והתיקון לזה לכסוף ולהשתוקק להדבק באור פני מלך חיים ועי"ז נתעלה, וזהו בכל מלשון כלתה נפשי לעבודתו והבן.

והברייה התיכון בתוך הקרשים מבריה מן הקצה אל הקצה (כו, כח) כי התורה נדרשת ברל"א שערים שנים ואחור, וכעת עדיין לא נתגלה לנו אור התורה עד ביאת משיח צדקינו, ואז עין בעין

נראה ע"כ נוכל לכנות תוה"ק בשם והבריח שעולה רל"א התיכון ע"ד שאמרו בזוה"ק שפת אמת תבון זמינא דחיכון וכוננת לא נאמר בה יעו"ש. ומי שמתנהג בדרך התורה יוצא ממשפט מערכת המזלות אל תחת משפט השבחת אלקי' שהוא למעל' ממערכת כו"מ, והנה ראש המזלות הוא כפול וכימה וגי' קצ"ה, ושר התורה ג"כ שמו גי' קצ"ה, וזהו מבריה מן הקצה אל הקצה והבן, ועל דרך זה יש לפרש ג"כ בפ' בלק (במדבר כב, כד) גדר מזה וגדר מזה, כי יש בשני מזלות האלה שהם כסיל וכימה ז' קשרים וה' קשרים כמו שמבואר בס' מגלה עמוקות ונגד זה יש בתוה"ק ז' ספרי תורה כי יש ה' ספרים ויש ג"כ ז' ספרים כמו שדרשו על (משלי ט, א) ה' חצבה עמודי' שבעה, ומרומז כאן מי שעושה לעצמו גדרים וסייגים ע"פ התורה אז נעשה לו גדר ממשפטי כוכבים ומזלות, עוד תראה באופן אחר ע"ש הכתוב אלקים עשה את האדם ישר והמה בקשו חשבונות רבים (קהלת ז, כט) וכבר אמרנו כי תיבת ישר גימ' תק"ו ובא"ת ב"ש אד"ם, והנה ע"י חטא אדה"ר נתקלקל בחי' ישר וכאשר תהיה גאולה העתידה וישראל יעשו תשובה ישוב הכל לאיתנו, והנה בקרשים של המשכן הי' בחי' התחברות כמ"ש (כו, כד - לו, כט) ויחדיו יהיה תמים אל ראשו ומרומז בזה ע"י שישראל כלם הם נחש אחת בשרשם ע"ב ראוי להם התחברות, והנה ההתחברות בא מבחי' חכמה וכינה, כי חכמה וכינה מולדים בחי' דעת שהוא התחברות, וזהו שניתן להם שם קרשים רומז קם ישר ר"ל ע"י חכמה בינה גימ' ק"ם חוזר להיות ישר, וזהו רמוז בפסוק זה והבריח ר"ת ה'אדם י"שר והמה ב'קשו ח'שבונות ר'בים, התיכון יהי' כונן ומתוקן בתוך הקרשים, וגם מרומז כי בתוך תיבת הקרשים יש תיבת הישר והבן:

